

Istoria ascunsă a versetului patruzeci - Numărul trei

Legea duminicală și parcursul profetic: de la Patriot Act la proba finală

Jeff Pippenger

2024-09-22

Prin decretul care impune instituția papalității, cu încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să prindă mâna puterii Romei, când își va întinde mâna peste abis pentru a da mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei alianțe triple, țara noastră, ca guvern protestant și republican, va repudia toate principiile Constituției sale și va lua măsuri pentru propagarea minciunilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a sosit vremea lucrării uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.

Așa cum apropierea armatelor romane a fost pentru ucenici un semn al iminentei distrugerii a Ierusalimului, tot astfel această apostazie poate fi pentru noi un semn că s-a atins limita îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, că măsura nelegiurii neamului nostru s-a umplut și că îngerul îndurării este pe punctul de a-și lua zborul, ca să nu se mai întoarcă niciodată. Poporul lui Dumnezeu va fi atunci cufundat în acele scene de suferință și strâmtorare pe care profeții le-au descris drept vremea necazului lui Iacov. Strigătele credincioșilor persecutați se înalță la cer. Și, precum sângele lui Abel striga din pământ, sunt și glasuri care strigă către Dumnezeu din mormintele martirilor, din mormintele mării, din peșterile munților, din criptele mănăstirilor: „Până când, Doamne, Sfinte și Adevăratule, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ?”

Domnul Își face lucrarea. Întreg cerul este în freamăt. Judecătorul întregului pământ Se va ridica în curând și Își va apăra autoritatea batjocorită. Semnul izbăvirii va fi așezat asupra oamenilor care păzesc poruncile lui Dumnezeu, care cinstesc Legea Sa și care refuză semnul fiarei sau al chipului ei.

Dumnezeu a descoperit ceea ce urmează să aibă loc în zilele de pe urmă, pentru ca poporul Său să fie pregătit să stea în picioare împotriva vijeliei opoziției și a mâniei. Cei care au fost avertizați cu privire la evenimentele dinaintea lor nu trebuie să stea într-o așteptare liniștită a furtunii care vine, mângâindu-se cu gândul că Domnul îi va ocroti pe ai Săi credincioși în ziua necazului. Trebuie să fim ca niște oameni care își așteaptă Stăpânul, nu într-o așteptare trândavă, ci într-o lucrare sârguincioasă, cu o credință neclintită. Acum nu este vremea să îngăduim ca mintea noastră să fie acaparată de chestiuni de importanță secundară. În timp ce oamenii dorm, Satana lucrează cu activitate, orânduind lucrurile astfel încât poporul Domnului să nu aibă parte de milă sau de dreptate. Mișcarea duminicală își face acum drum în întuneric. Conducătorii ascund adevărata problemă, iar mulți dintre cei care se unesc cu mișcarea nu văd ei înșiși încotro se îndreaptă curentul subteran. Declarațiile ei sunt blânde și, în aparență, creștine, dar când va vorbi își va dezvălui duhul balaurului. Este datoria noastră să facem tot ce ne stă în putere pentru a îndepărta pericolul care ne amenință. Ar trebui să ne străduim să

dezarmăm prejudecățile, prezentându-ne într-o lumină potrivită înaintea oamenilor. Ar trebui să le aducem înaintea adevăratei chestiuni în cauză, interpunând astfel cel mai eficace protest împotriva măsurilor de restrângere a libertății de conștiință. Ar trebui să cercetăm Scripturile și să fim în stare să dăm socoteală de temeiul credinței noastre. Zice profetul: "Cei răi vor face rău; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, dar cei înțelepți vor înțelege." Mărturii, volumul 5, 451, 452.

Când „mișcarea duminicală” „va vorbi”, ea „va dezvălui spiritul balaurului.” Cele patru paragrafe identifică faptul că, la legea duminicală, Statele Unite „se vor desprinde pe deplin de neprihănire.” La legea duminicală „a sosit vremea lucrării minunate a lui Satana.” La legea duminicală se înfăptuiește uniunea întreită. La legea duminicală, Statele Unite „repudiază orice principiu al Constituției lor ca guvern republican protestant” și, de asemenea, „fac prevederi pentru propagarea neadevărurilor și amăgirilor papale.” Acea lege duminicală este un „semn pentru noi că limita îngăduinței lui Dumnezeu a fost atinsă, că măsura nelegiurii națiunii noastre este deplină și că îngerul milei este pe punctul de a-și lua zborul, ca să nu se mai întoarcă niciodată.” Acel semn a fost prefigurată de avertizarea dată de Isus, care identifica urâciunea pustiirii despre care a vorbit Daniel, profetul. Tot acolo se împlinește rugăciunea rostită de martirii de sub a cincea pecete: „Până când, Doamne, Sfinte și Adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru asupra celor ce locuiesc pe pământ?” Tot la acel jalon fecioarele neînțelepte și cele înțelepte își manifestă caracterele.

La legea duminicală, Statele Unite „repudiază fiecare principiu al Constituției sale”. Perioada în care această lucrare s-a desfășurat a început odată cu Patriot Act, în 2001. Din 2001 până la legea duminicală reprezintă o lucrare progresivă de repudiare a Constituției. Acea lucrare progresivă corespunde liniei profetice în care se realizează formarea chipului fiarei. Linia chipului fiarei poate părea ceva mai complicată, dar această complicație merită să fie înțeleasă. Ceea ce complică linia chipului fiarei este faptul că ea reprezintă două linii.

Pentru fiara pământului, cele două linii sunt coarnele republicanismului și ale protestantismului. Acele două coarne se unesc într-o relație biserică-stat și astfel aduc la îndeplinire formarea chipului fiarei. Prin urmare, linia formării chipului fiarei are două linii în interiorul ei, întrucât coarnele republicanismului și ale protestantismului se desfășoară în paralel de-a lungul istoriei, dar liniile lor individuale au, de asemenea, propria mărturie profetică de adus. O singură linie profetică, cu două subiecte paralele, este mai complicată decât simpla marcarea a reperelor acțiunilor politice care reprezintă vorbirea asociată cu Constituția.

Cele două linii ale cornului republican și ale cornului protestant sunt complicate și mai mult de faptul profetic că, în cadrul cornului republican, se află istoria luptei dintre democrații pro-sclavie și republicanii anti-sclavie; și, în plus, că, în cadrul cornului protestant, există un proces de testare continuu care urmărește fecioarele înțelepte și cele neînțelepte în istoria cornului protestant. Totuși, este de importanță capitală să ne statornicim în aceste adevăruri.

În cadrul liniei reprezentate de cele două coarne ale fiarei din pământ se află ilustrarea paralelă a formării fie a unui caracter asemenea lui Hristos, fie a unui caracter asemenea lui Satana, ceea ce

echivalează cu formarea fie a unei imagini a lui Hristos, fie a unei imagini a fiarei, căci în acest context „fiara” reprezintă o ființă creată, în contrast cu Creatorul. Formarea acestor trăsături se realizează în lăuntrul tuturor oamenilor, căci, atunci când timpul de probă se încheie, există doar două clase. Formarea se realizează, de asemenea, în exterior, prin alianța dintre puterea papală și Națiunile Unite.

Prin urmare, timpul de încercare pentru formarea imaginii fiarei a început în 2001 și se încheie odată cu legea duminicală din Statele Unite. În acel interval de timp, istoria profetică a celor două coarne ale fiarei din pământ ilustrează controversse interne și externe în cadrul fiecărui corn, fie religioase, fie politice, precum și o luptă chiar între cele două coarne.

Legea duminicală din Statele Unite reprezintă avertismentul de a fugi pe care Isus l-a identificat drept „urâciunea pustiirii”. Legea duminicală din Statele Unite este concluzia perioadei care a început în 2001. Patriot Act a fost „urâciunea pustiirii despre care a vorbit Daniel” și a fost identificat de Isus drept un semn de a fugi dinaintea unei distrugerii care avea să vină.

Patriot Act cuprinde lumina profetică a anului 1888 și Proiectul de lege Blair. Prin urmare, Patriot Act conține, de asemenea, în mod profetic, tipificarea legii duminicale, astfel încât perioada care începe în 2001 debutează cu o lege duminicală, așa cum este tipificată de 1888–Proiectul de lege Blair și de 2001–Patriot Act, și se încheie cu legea duminicală.

Avertizarea din 2001 de a fugi din orașe tipifică avertizarea de a fugi din Babilon, odată cu legea duminicală. Judecata adusă asupra Statelor Unite odată cu legea duminicală tipifică judecata adusă asupra întregii lumi, când Mihail Se va ridica și timpul de probă al omenirii se va încheie. Semnătura lui Hristos, ca Alfa și Omega, este reprezentată în mod repetat în adevărurile exprimate prin Proiectul de lege Blair din 1888 și în tot ceea ce reprezintă anul 1888, care se repetă în 2001.

Anul 2001, prefigurat de 1888, reprezintă nu doar semnul de a fugi, reprezentat de urâciunea pustiirii, ci a fost de asemenea reprezentat de anul 66 d.Hr. și de asediul lui Cestius. Asemiul lui Titus din anul 70 d.Hr. reprezintă legea duminicală în Statele Unite. Legea duminicală în Statele Unite este reprezentată de anul 321 și de prima lege duminicală a lui Constantin, iar anul 538 reprezintă momentul în care ultima națiune de pe pământ se supune semnelui fiarei.

2001 este 1888, Cestius și anul 66 d.Hr. Legea duminicală este Titus și anii 70 d.Hr. și 321 d.Hr. 2001 este, de asemenea, botezul lui Isus și coborârea Sa în capitolul zece din Apocalipsă, la 11 august 1840. Toate aceste simboluri contribuie la linia Constituției.

Istoria profetică a Statelor Unite se desfășoară în paralel cu istoria adventismului. În 1798, papalitatea a primit rana de moarte, iar 1798 a fost timpul sfârșitului, când porțiunea profețiilor lui Daniel care se referea la istoria primului și a celui de-al doilea înger din Apocalipsa paisprezece a fost desigilată. Atunci, în 1798, a fost marcat începutul profetic al adventismului, iar în 1798 fiara care se ridică din pământ, cu coarne ca de miel, a devenit a șasea împărăție a profeției biblice.

Anul 1798 a fost precedat de trei repere profetice asociate cu linia fiarei din pământ și, prin urmare, cu vorbirea Statelor Unite și cu Constituția Statelor Unite. Acele trei repere au fost Declarația de Independență, rostită în 1776, apoi Constituția, în 1789, iar apoi Legile privind Străinii și

Sedițiunea din 1798.

Acele trei repere se referă la linia profetică a Constituției și marchează începutul celei de-a șasea împărății a profeției biblice. Legea duminicală este sfârșitul domniei celei de-a șasea împărății a profeției biblice și, prin urmare, din necesitate profetică, trebuie să existe trei repere care să preceadă sfârșitul, după tiparul celor trei repere care au precedat începutul.

În 2001, la prăbușirea turnurilor, Patriot Act este prefigurată atât de Proiectul de lege Blair din 1888, cât și de răzvrătirea manifestă a conducerii adventiste la Conferința Generală de la Minneapolis. O răzvrătire despre care un înger i-a spus Sorei White că a fost prefigurată de răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram împotriva lui Moise este, de asemenea, prefigurată de botezul lui Hristos în anul 27 d.Hr., de înfrânarea Islamului la 11 august 1840 și de Declarația de Independență din 1776, precum și de „urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel”, ca semn de a fugi de mânia ce vine, așa cum a fost reprezentată de Cestius, în anul 66 d.Hr.

Dacă vă amintiți încă faptul că linia profetică pe care o avem acum în vedere este linia Constituției Statelor Unite ale Americii, toate liniile profetice menționate anterior contribuie la tema profetică reprezentată de linia Constituției și o stabilesc. Totuși, linia care pare a fi cea mai strâns interconectată este linia formării chipului fiarei. Chipul fiarei este o imagine a fiarei papale, care este reprezentată ca o fiară peste care domnește o femeie, ceea ce reprezintă combinația dintre biserică și stat, cu biserica deținând controlul asupra relației. Pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, protestantismul apostat trebuie să controleze guvernul într-atât, încât guvernul să adopte și să aplice legi religioase și, în cele din urmă, legea duminicală.

Pe măsură ce procesul de formare a chipului fiarei este desăvârșit, Constituția, redactată având drept principiu de întâietate «separarea Bisericii de Stat», așa cum a formulat-o Thomas Jefferson, urmează să fie răsturnată. Când cornul protestant are puterea de a determina cornul republican să impună prevederi religioase, însăși inima Constituției este sfâșiată; astfel se conturează relația profetică dintre linia Constituției și linia chipului fiarei.

Perioada în care se formează chipul fiarei a început în 2001, odată cu Patriot Act, și se încheie odată cu decretul duminical, când semnul fiarei este impus. În acea perioadă ploaia târzie este picurată, căci ploaia târzie începe să cadă atunci când îngerul cel puternic din Apocalipsa, capitoul optsprezece, coboară și luminează pământul cu slava Sa, lucru care, potrivit Sorei White, avea să se petreacă atunci când marile clădiri ale orașului New York aveau să fie aduse la pământ printr-o atingere a Domnului.

"Ploaia târzie va cădea asupra poporului lui Dumnezeu. Un înger puternic va coborî din cer, iar întregul pământ va fi luminat de slava lui." Review and Herald, 21 aprilie 1891.

Perioada stropirii ploii târzii reprezintă un interval de timp în care grâul și neghina din ultima generație a adventismului sunt cernute și curățite. Acea cernere și curățire se încheie odată cu legea duminicală, iar fecioarele înțelepte care au untelemnul când survine criza legii duminicale sunt pecetluite, apoi Duhul Sfânt este turnat fără măsură până când Mihail Se ridică și se încheie timpul de probă al omenirii.

În timpul formării chipului fiarei în Statele Unite, ploaia târzie va veni sub formă de stropire, iar în timpul formării chipului fiarei în lume, ploaia târzie va fi revărsată fără măsură.

În 2001 a început încercarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceene, așa cum a fost prefigurată de protestanții de la 11 august 1840 și de Israelul antic, când Hristos a fost botezat.

"Timpul de încercare este chiar asupra noastră, căci strigătul puternic al îngerului al treilea a început deja în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. Aceasta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple întregul pământ." Mesaje alese, cartea 1, 362.

Procesul final de încercare pentru poporul legământului de odinioară începe atunci când lumina îngerului din Apocalipsa, capitolul optsprezece, își începe prezentarea soliei. Solia lui este, de asemenea, reprezentată în primele trei versete ale capitolului optsprezece din Apocalipsă, iar acele trei versete au fost, potrivit Sorei White, împlinite când marile clădiri ale orașului New York s-au prăbușit.

Procesul de încercare a început atunci, așa cum este reprezentat de Ioan în capitolul zece al Apocalipsei. Încercarea era dacă aveai să iei cărticica ce se afla în mâna îngerului și apoi s-o mănânci. În timpul acestei perioade de încercare, în vreme ce ploaia târzie este presărată, ea cade numai asupra celor care aleg să ia cărticica și s-o mănânce.

Mulți, într-o mare măsură, nu au reușit să primească ploaia timpurie. Nu au dobândit toate binefacerile pe care Dumnezeu le-a pus astfel la îndemâna lor. Ei se așteaptă ca lipsa să fie suplinită de ploaia târzie. Când cel mai bogat belșug de har va fi revărsat, au de gând să-și deschidă inimile ca să-l primească. Ei fac o greșală gravă. Lucrarea pe care Dumnezeu a început-o în inima omului, dându-i lumina și cunoașterea Sa, trebuie să înainteze neconținut. Fiecare trebuie să-și recunoască propria nevoie. Inima trebuie golită de orice întinare și curățită pentru însălășuirea Duhului. Prin mărturisirea și părăsirea păcatului, prin rugăciune stăruitoare și prin consacrarea lor lui Dumnezeu, ucenicii de la început s-au pregătit pentru revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii. Aceeași lucrare, numai într-o măsură mai mare, trebuie făcută acum. Atunci agentul omenesc nu avea decât să ceară binecuvântarea și să aștepte ca Domnul să desăvârșească lucrarea cu privire la el. Dumnezeu este Cel care a început lucrarea și El Își va sfârși lucrarea, făcându-l pe om desăvârșit în Isus Hristos. Dar nu trebuie să se neglijeze harul reprezentat de ploaia timpurie. Numai cei care trăiesc potrivit luminii pe care o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm zilnic în exercitarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestările Duhului Sfânt în ploaia târzie. Ea poate să cadă asupra inimilor din jurul nostru, dar noi nu o vom discerne și nici nu o vom primi. Mărturii pentru slujitori, 506, 507.

Cei care au mâncat solia din 2001 primeau o solie potrivită acelei perioade, dar urmau să fie puși la probă, pentru a se dovedi dacă au interiorizat cu adevărat solia într-o experiență pregătită pentru sigiliul lui Dumnezeu. În acea perioadă, ploaia târzie este, așadar, reprezentată sub forma stropirii, căci grâul și neghina sunt încă împreună. De aceea, Sora White spune: „Ea poate să cadă asupra inimilor din jurul nostru, dar noi nu o vom discerne și nu o vom primi.” Când înțelepții sunt despărțiți de cei neînțelepți, ploaia târzie este atunci revărsată fără măsură, așa cum a fost la

Cincizecime, care tipifică legea duminicală.

"Din nou, aceste parabole învață că nu va exista nicio perioadă de probă după judecată. Când lucrarea Evangheliei se încheie, urmează imediat separarea dintre cei buni și cei răi, iar soarta fiecărei clase este pentru totdeauna hotărâtă." Christ's Object Lessons, 123.

Atât perioada stropirii ploii târzii, cât și perioada în care ploaia târzie este turnată fără măsură sunt, de asemenea, ilustrate ca două perioade în care judecata este împlinită asupra poporului lui Dumnezeu. Prima perioadă a judecății asupra poporului lui Dumnezeu a început de la casa lui Dumnezeu la 11 septembrie 2001, iar la legea duminicală judecata este atunci împlinită pentru celelalte oi ale lui Dumnezeu, care răspund sau resping strigătul cel tare al îngerului al treilea, care începe la legea duminicală în Statele Unite și se încheie când Mihail Se ridică și se închide timpul de probă al omenirii.

Cele două perioade ale ploii târzii, care sunt totodată cele două perioade ale judecății care începe de la casa lui Dumnezeu și apoi trece la cealaltă turmă a lui Dumnezeu, sunt, de asemenea, cele două perioade ale formării icoanei fiarei.

În cadrul primei dintre acele două perioade profetice, când judecata este adusă asupra Bisericii lui Dumnezeu și asupra Statelor Unite, se desfășoară chiar istoria în care atât cornul republican, cât și cornul protestant sunt judecate. Chiar acolo unde adventismul laodicean este vărsat din gura Domnului, Statele Unite își umplu cupa timpului de probă, iar ruina națională este adusă asupra națiunii, și atunci Satana apare și își începe lucrarea uimitoare. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți și înălțați ca un stindard la legea duminicală.

Ni se aduce la cunoștință că este cu neputință să se dea vreo idee despre „experiența poporului lui Dumnezeu care va fi în viață pe pământ, când slava cerească și o repetare a persecuțiilor din trecut se vor îmbina”.

Satana este un studios sânguincios al Bibliei. El știe că timpul lui este scurt și caută, în toate privințele, să contracareze lucrarea Domnului pe acest pământ. Este imposibil să se dea vreo idee despre experiența poporului lui Dumnezeu care va fi în viață pe pământ când slava cerească și o repetare a persecuțiilor din trecut se vor împleti. Ei vor umbla în lumina care izvorăște din tronul lui Dumnezeu. Prin intermediul îngerilor va exista o comunicare neîntreruptă între cer și pământ. Iar Satana, înconjurat de îngeri răi și pretinzând că este Dumnezeu, va face minuni de tot felul, ca să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu-și va găsi siguranța în săvârșirea de minuni, fiindcă Satana va contraface minunile care vor fi săvârșite. Poporul încercat și probat al lui Dumnezeu își va găsi puterea în semnul despre care se vorbește în Exodul 31:12-18. Ei trebuie să-și ia poziția pe Cuvântul cel viu: „Este scris.” Aceasta este singura temelie pe care pot sta în deplină siguranță. Cei care și-au călcat legământul cu Dumnezeu vor fi, în ziua aceea, fără Dumnezeu și fără nădejde. Mărturii, volumul 9, 16.

Repetarea persecuțiilor din trecut începe odată cu legea duminicală în Statele Unite, căci atunci Satana își începe lucrarea minunată, iar fecioarele înțelepte, care au fost deja „încercate și probate”, atunci „vor umbla în lumina care purcede de la tronul lui Dumnezeu”. Aceasta va fi înfăptuită prin

lucrarea îngerilor, căci „prin mijlocirea îngerilor va exista o comunicare neîncetată între cer și pământ”.

Cei unși care stau alături de Domnul întregului pământ dețin poziția odinioară încredințată lui Satana, ca heruvim ocrotitor. Prin ființele sfinte care înconjoară tronul Său, Domnul menține o comunicare neîntreruptă cu locuitorii pământului. Untdelemnul de aur reprezintă harul cu care Dumnezeu ține candelile credincioșilor alimentate, pentru ca ele să nu pâlpâie și să nu se stingă. Dacă acest untdelemn sfânt n-ar fi turnat din cer prin mesajele Duhului lui Dumnezeu, forțele răului ar avea stăpânire deplină asupra oamenilor.

Dumnezeu este dezonorat când nu primim soliile pe care ni le trimite El. Astfel refuzăm untdelemnul auriu pe care El l-ar turna în sufletele noastre, spre a fi împărțit celor din întuneric. Când va veni chemarea: «Iată, vine Mirele; ieșiți-I în întâmpinare», cei care nu au primit untdelemnul sfânt, care nu au prețuit harul lui Hristos în inimile lor, vor constata, asemenea fecioarelor neînțelepte, că nu sunt gata să-L întâmpine pe Domnul lor. Ei nu au, în ei înșiși, puterea de a obține untdelemnul, iar viețile lor sunt ruinate. Dar dacă cerem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, dacă Îl implorăm, precum a făcut Moise: «Arată-mi slava Ta», dragostea lui Dumnezeu va fi turnată în inimile noastre. Prin țevile de aur, untdelemnul auriu ne va fi împărțit. «Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.» Primind razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănit, copiii lui Dumnezeu strălucesc ca lumini în lume. *Review and Herald*, 20 iulie 1897.

Cei înțelepți sunt aceia care, în Apocalipsa, capitolul șapte, și în Ezechiel, capitolul nouă, sunt pecetluiți și care sunt puși în contrast cu cei neînțelepți, care Îl dezonoarează pe Domnul, refuzând „comunicările pe care El le trimite”. Cei neînțelepți sunt aceia „care și-au rupt legământul cu Dumnezeu și care, în ziua aceea, vor fi fără Dumnezeu și fără nădejde”. Aceste două clase au fost încercate și aduse la un punct în care și-au manifestat caracterul, în raport cu acceptarea sau respingerea soliei ceasului. Solia ceasului, de la 11 septembrie 2001 încoace, a fost solia ploii târzii.

Mesajul ploii târzii este recunoscut prin metodologia rând după rând, așa cum este prezentată în capitolul douăzeci și opt din Isaia. Metodologia rând după rând este metoda rânduită de Dumnezeu pentru studiul biblic; prin urmare, a respinge acea metodologie înseamnă nu doar a respinge mesajul reprezentat prin aplicarea principiului rând după rând, puțin aici, puțin acolo, ci și a-L respinge pe Dătătorul acelei metodologii.

Datorită parametrilor inspirați descoperiți în procesul de încercare care duce la pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, este evident că singura cale prin care un copil al lui Dumnezeu poate străbate istoria în care „slava cerească și o repetare a persecuțiilor din trecut sunt îmbinate” este să se afle într-o experiență în care lumina care purcede din tronul lui Dumnezeu poate fi recunoscută. Ea trebuie recunoscută, altminteri este zadarnică, iar noi suntem pierduți.

„Nu trebuie să așteptăm ploaia târzie. Ea vine peste toți cei care vor recunoaște și își vor însuși roua și ploile harului care cad peste noi. Când strângem frânturile de lumină, când prețuim îndurările sigure ale lui Dumnezeu, care iubește să vadă că ne încredem în El, atunci fiecare făgăduință va fi împlinită. [Isaia 61:11 citat.] Întregul pământ va fi umplut de slava lui

Dumnezeu.” Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, volumul 7, 984.

În perioada care a început când îngerul din Apocalipsa 18 umple întregul pământ cu slava Sa, începând cu 11 septembrie 2001, ploaia târzie a venit doar „peste” aceia „care” au „recunoscut și și-au însușit roua și aversele harului care” „este” „revărsat” asupra noastră. „Marea greșală”, identificată anterior de sora White, a fost atunci când fecioarele neînțelepte au crezut că pot aștepta până când ploaia târzie va fi revărsată fără măsură, căci atunci au crezut că pot ajunge din urmă. Nicidecum; numai aceia care cresc în înțelegerea Cuvântului profetic al lui Dumnezeu primesc mai multă lumină.

Pe măsură ce încheiem acest articol, punctul pe care doresc să-l subliniez privește scopul timpului de încercare în care ne aflăm acum. Dacă este să „umblăm în lumina care precede din tronul lui Dumnezeu” în vremea când se repetă persecuțiile din trecut, va trebui să stăpânim cuvântul profetic dinaintea crizei.

În capitolul întâi, Daniel și cei trei tineri își desăvârșiseră deja instruirea înainte de a intra pentru a fi puși la probă de către Nebucadnețar. Timp de patruzeci de zile, Hristos a deschis cuvântul profetic înțelegerii ucenicilor, înainte a celor zece zile în care ucenicii și-au desăvârșit unitatea. Apoi a venit Cincizecimea, care tipifică legea duminicală.

În capitolul trei din Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego l-au înștiințat pe Nebucadnețar că nu aveau nevoie de timp suplimentar, căci erau deja hotărâți cu privire la ceea ce aveau să facă în timpul încercării legii duminicale. Credințioșia lor a fost pusă în lumină când au umblat în cuptorul de foc împreună cu Hristos, iar mesajul în care se statorniciseră deja înainte de încercare a fost dus în întreaga lume cunoscută pe atunci de către toți demnitarii aflați în vizită care au fost martori ai minunii din cuptorul de foc.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.